د قرآن نور

شپږویشتمه جز – درس 263: سورة الذاريات – ايات 1- 60

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَٱلذَّٰرِيَٰتِ	ذَرْوًا ﴿١﴾
قسم دے د هغه هواګانو چه دوړی الوزوی	دوړی الوزول -

فَٱلْحَٰمِلَٰتِ	وِقْرًا ﴿٢﴾
بيا اوچتولو والا دی	د بوج -

فَٱلْجَٰرِيَٰتِ	يُسْرًا ﴿٣﴾
بيا د چليدو والو	د آسانۍ سره -

فَٱلْمُقَسِّمَٰتِ	أَمْرًا ﴿٤﴾
بيا تقسيمولو والا دی	د کار

إِنَّمَا	تُوعَدُونَ	لَصَادِقٌ ﴿٥﴾
بے شکه	ستاسو سره وعده کیږی	البته ریشتینی ده

وَإِنَّ	ٱلدِّينَ	لَوَٰقِعٌ ﴿٦﴾
او بے شکه	بدله	البته واقع کیدو والا ده -

وَٱلسَّمَآءِ	ذَاتِ ٱلْحُبُكِ ﴿٧﴾
قسم دے د آسمان	لارو والا -

د قرآن نور

شپږویشتمه جز – درس 263: سورة الذاريات – ايات 1- 60

إِنَّكُمْ	لَفِى قَوْلٍ	مُّخْتَلِفٍ ﴿٨﴾
بے شکه تاسو	البته په یوه خبره کښې یئ چه	مختلفه ده -

يُؤْفَكُ	عَنْهُ	مَنْ	أُفِكَ ﴿٩﴾
اړولے کیږی	د دے نه	څوک چه	اوړی

قُتِلَ	ٱلْخَرَّٰصُونَ ﴿١٠﴾
مړۀ شول	اندازے لګولو والا

ٱلَّذِينَ	هُمْ	فِي غَمْرَةٍ	سَاهُونَ ﴿١١﴾
هغه خلق چه	هغوئ	په غفلت کښې	هیر کړی دی

يَسْـَٔلُونَ	أَيَّانَ	يَوْمُ	ٱلدِّينِ ﴿١٢﴾
هغوئ سوال کوی چه	کله به وی	ورځ	د بدلے

يَوْمَ	هُمْ	عَلَى ٱلنَّارِ	يُفْتَنُونَ ﴿١٣﴾
په هغه ورځ به	هغوئ	په اور باندِ	سیزلے کیږی

ذُوقُواْ	فِتْنَتَكُمْ	هَـٰذَا	ٱلَّذِى	كُنتُم	بِهِۦ	تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾
اوڅکئ	عذاب خپل	دا دے	هغه چه	وئ تاسو	سره د دے	تاسو به تادی کوله/ تاسو به تلوار کوله

إِنَّ	ٱلْمُتَّقِينَ	فِي جَنَّٰتٍ	وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾
بے شکه	متقی خلق به	په باغونو کښ	او چینو کښ وی

ءَاخِذِينَ	مَآ	ءَاتَىٰهُمْ	رَبُّهُمْ ۚ
اخستو والا به وی	څه چه	ورکړی هغوئ له	رب د هغوئ

إِنَّهُمْ	كَانُوا۟	قَبْلَ	ذَٰلِكَ	مُحْسِنِينَ ﴿١٦﴾
بے شکه هغوئ	وو هغوئ	وړاندِ	د دے نه	نیکان

كَانُوا۟	قَلِيلًا	مِّنَ ٱلَّيْلِ	مَا	يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾
وو هغوئ	کم	د شپے به	چه	هغوئ سملاستل/هغوئ اوده کیدل

وَبِٱلْأَسْحَارِ	هُمْ	يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾
او د پیش منی (پیشلمی)په وخت کښ به	هغوئ	استغفار کوؤ/ بخښنه به ئ غوښتله

وَفِيٓ أَمْوَٰلِهِمْ	حَقٌّ	لِّلسَّآئِلِ	وَٱلْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾
او د هغوئ په مالونو کښ	حق وو	د سوال کولو والو دپاره	او د محرومه خلقو

وَفِي ٱلْأَرْضِ	ءَايَٰتٌ	لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾
او په زمکه کښ	نښې دی	د یقین کولو والو دپاره

د قرآن نور

شپږویشتمه جز – درس 263: سورة الذاریات – ایات 1- 60

وَفِيٓ أَنفُسِكُمۡۚ	أَفَلَا	تُبۡصِرُونَ﴿٢١﴾
او ستاسو په نفسونو کښې هم	آیا ولې نه	تاسو ګورئ

وَفِي ٱلسَّمَآءِ	رِزۡقُكُمۡ	وَمَا	تُوعَدُونَ﴿٢٢﴾
او په آسمان کښې	رزق دے ستاسو	او هغه چه	ستاسو سره وعده کیږی

فَوَرَبِّ	ٱلسَّمَآءِ	وَٱلۡأَرۡضِ	إِنَّهُۥ	لَحَقٌّ
پس قسم دے د رب	د آسمان	او د زمکې	بے شکه هغه	البته حق دے

مِّثۡلَ	مَآ	أَنَّكُمۡ	تَنطِقُونَ﴿٢٣﴾
په شان	د هغې چه	بے شکه تاسو	تاسو خبرې کوئ

هَلۡ	أَتَىٰكَ	حَدِيثُ	ضَيۡفِ	إِبۡرَٰهِيمَ	ٱلۡمُكۡرَمِينَ﴿٢٤﴾
آیا	راغلے دے ستاسو طرفته	خبر	د میلمنو	د ابراهیم علیه سلام چه	عزت مند وو

إِذۡ	دَخَلُواْ	عَلَيۡهِ	فَقَالُواْ	سَلَٰمًاۖ
چه کله	هغوئ داخل شول	په هغه باندِ	نو هغوئ اوویئل	سلام

قَالَ	سَلَٰمٌ	قَوۡمٌ	مُّنكَرُونَ﴿٢٥﴾
هغه اوویئل	سلام	خلق یئ	اجنبی/ نا آشنا

فَرَاغَ	إِلَىٰٓ أَهۡلِهِۦ	فَجَآءَ	بِعِجۡلٍ	سَمِينٍ ﴿٢٦﴾
بیا هغه لاړو	طرفته د خپل کور والو	پس هغه راوړو	یو سخے (وریت شوے)	غټ تازه

فَقَرَّبَهُۥٓ	إِلَيۡهِمۡ	قَالَ	أَلَا	تَأۡكُلُونَ ﴿٢٧﴾
بیا هغه نزدے کړو هغه	طرفته د هغوئ	هغه اوفرمائیل	آیا نه	تاسو خورئ

فَأَوۡجَسَ	مِنۡهُمۡ	خِيفَةًۖ	قَالُواْ	لَا تَخَفۡۖ
نو هغه محسوس کړه	د هغوئ نه	ویره	هغوئ اووئیل	مه ته ویریږه

وَبَشَّرُوهُ	بِغُلَٰمٍ	عَلِيمٍ ﴿٢٨﴾
او هغوئ خوشخبری ورکړه هغه له	د یو هلک	ډیر علم والا

فَأَقۡبَلَتِ	ٱمۡرَأَتُهُۥ	فِي صَرَّةٍ	فَصَكَّتۡ
نو ورمخکښ شوه	ښځه د هغه	د یوے چغے سره	نو هغے لاس راکاږو
وَجۡهَهَا	وَقَالَتۡ	عَجُوزٌ	عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾
په خپل مخ	او هغے اووئیل	بوډۍ/ زړه	شنډه

قَالُواْ	كَذَٰلِكِ	قَالَ	رَبُّكِۖ
هغوئ اووئیل	هم دغه شان به کیږی	فرمائیلی دی	رب ستا
إِنَّهُۥ	هُوَ	ٱلۡحَكِيمُ	ٱلۡعَلِيمُ ﴿٣٠﴾
بے شکه هغه	هم هغه دے	ښه حکمت والا	ډیر علم والا

قَالَ	فَمَا	خَطْبُكُمْ	أَيُّهَا ٱلْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾
هغه اووئیل	نو څه	معامله ده ستاسو	اے رالیږلے (شوو فرشتو)

قَالُوٓاْ	إِنَّآ	أُرْسِلْنَآ	إِلَىٰ قَوْمٍ	مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾
هغوئ اووئیل	بے شکه مونږ	لیږلے شوی یو مونږ	طرفته د هغه خلقو	چه مجرمان دی

لِنُرْسِلَ	عَلَيْهِمْ	حِجَارَةً	مِّن طِينٍ ﴿٣٣﴾
ځکه چه مونږ اولیږو	په هغوئ باندِ	کانړی	د خټ

مُّسَوَّمَةً	عِندَ رَبِّكَ	لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾
نشان زده	ستاسو د رب د طرفنه	د حد نه د وتلو والو دپاره

فَأَخْرَجْنَا	مَن	كَانَ	فِيهَا	مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾
نو اوویستل مونږ	څوک هم چه	وو	په هغوئ کښ	د مومنانو نه

فَمَا	وَجَدْنَا	فِيهَا	غَيْرَ	بَيْتٍ	مِّنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾
نو نه	اوموندو مونږ	په هغې کښ	سوائے	یو کور	د مسلمانانو نه

وَتَرَكْنَا	فِيهَآ	ءَايَةً	لِّلَّذِينَ	يَخَافُونَ	ٱلْعَذَابَ	ٱلْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾
او پریښوده مونږ	په هغې کښ	یوه نښه	د هغه خلقو دپاره چه	ویریږی	د عذاب	دردناک نه

وَفِي مُوسَىٰٓ	إِذْ	أَرْسَلْنَـٰهُ	إِلَىٰ فِرْعَوْنَ	بِسُلْطَـٰنٍ	مُّبِينٍ﴿٣٨﴾
او په موسیٰ کښې (نښه ده)	چه کله	اولیږو مونږ	طرفته د فرعون	سره د دلیل	ښکاره

فَتَوَلَّىٰ	بِرُكْنِهِۦ	وَقَالَ	سَـٰحِرٌ	أَوْ	مَجْنُونٌ﴿٣٩﴾
نو هغه مخ اوګرځوؤ	په وجه د خپل طاقت	او هغه اووئیل	جادوګر دے	یا	لیونے دے

فَأَخَذْنَـٰهُ	وَجُنُودَهُۥ	فَنَبَذْنَـٰهُمْ
نو اونیوؤ مونږ هغه	او د هغه لښکرونه	نو اوغورزول مونږ هغوئ
فِى ٱلْيَمِّ	وَهُوَ	مُلِيمٌ﴿٤٠﴾
په سمندر کښې	او هغه	ملامته وو

وَفِي عَادٍ	إِذْ	أَرْسَلْنَا	عَلَيْهِمُ	ٱلرِّيحَ	ٱلْعَقِيمَ﴿٤١﴾
او په عاد کښې (نښه ده)	چه کله	اولیږله مونږ	په هغوئ باند	هوا	شنډه

مَا	تَذَرُ	مِن شَىْءٍ	أَتَتْ	عَلَيْهِ	إِلَّا	جَعَلَتْهُ	كَٱلرَّمِيمِ﴿٤٢﴾
نه	هغې پریښودو	یو شے	هغه راغله	په هغه	مګر	هغې کړو هغه	پشان د یو روست هډوکی

وَفِي ثَمُودَ	إِذْ	قِيلَ	لَهُمْ	تَمَتَّعُوا۟	حَتَّىٰ حِينٍ﴿٤٣﴾
او په ثمود کښې (نښه ده)	چه کله	اووئیلے شو	هغوئ ته	تاسو فائده واخلئ	د یو وخته پورے

فَعَتَوْاْ	عَنْ أَمْرِ	رَبِّهِمْ	فَأَخَذَتْهُمُ
نو هغوئ سرکشی اوکړه	د حکم سره	د خپل رب	نو اونیول هغوئ

ٱلصَّـٰعِقَةُ	وَهُمْ	يَنظُرُونَ﴿٤٤﴾
د بجلئ ګړزاری	په دے حال کښ چه	هغوئ کتل

فَمَا	ٱسْتَطَـٰعُواْ	مِن قِيَامٍ	وَمَا	كَانُواْ	مُنتَصِرِينَ﴿٤٥﴾
نو نه	هغوئ استطاعت لرو/ هغوئ طاقت لرو	د اودریدو	او نه	وو هغوئ	بدله اخستو والا

وَقَوْمَ	نُوحٍ	مِّن قَبْلُ	إِنَّهُمْ	كَانُواْ	قَوْمًا	فَـٰسِقِينَ﴿٤٦﴾
او قوم	نوح	د دے نه وړاندِ	بے شکه هغوئ	وو هغوئ	خلق	فاسقان

وَٱلسَّمَآءَ	بَنَيْنَـٰهَا	بِأَيْيْدٍ	وَإِنَّا	لَمُوسِعُونَ﴿٤٧﴾
او آسمان	جوړ کړے دے مونږ دا	سره د طاقت	او بے شکه مونږ	البته وسعت ورکولو والا یو

وَٱلْأَرْضَ	فَرَشْنَـٰهَا	فَنِعْمَ	ٱلْمَـٰهِدُونَ﴿٤٨﴾
او زمکه له	چه فرش جوړه کړه مونږ دا/ اوغوړوله مونږ دا	نو خومره ښه	هموارولو والا یو

وَمِن كُلِّ شَيْءٍ	خَلَقْنَا	زَوْجَيْنِ	لَعَلَّكُمْ	تَذَكَّرُونَ﴿٤٩﴾
او د هر څیز نه	جوړی کړے مونږ	جوړے	ځکه چه تاسو	تاسو نصیحت حاصل کړئ

فَفِرُّوٓاْ	إِلَى ٱللَّهِۖ	إِنِّى	لَكُم
پس منډه کړئ	طرفته د الله	بے شکه څه	ستاسو دپاره

مِّنْهُ	نَذِيرٌ	مُّبِينٌ﴿٥٠﴾
د هغه د طرفنه	ويرولو والا يم	په ښکاره

وَلَا	تَجْعَلُواْ	مَعَ	ٱللَّهِ	إِلَٰهًا	ءَاخَرَۖ
او مه	تاسو جوړوئ	سره	د الله تعالى	اله	دويم/ دوهم

إِنِّى	لَكُم	مِّنْهُ	نَذِيرٌ	مُّبِينٌ﴿٥١﴾
بے شکه څه	ستاسو دپاره	د هغه د طرفنه	ويرولو والا يم	په ښکاره

كَذَٰلِكَ	مَآ	أَتَى	ٱلَّذِينَ	مِن قَبْلِهِم
دغه شان	نه دے	راغلے	هغوئ طرفته چه	د هغوئ نه وړاندِ وو

مِّن رَّسُولٍ	إِلَّا	قَالُواْ	سَاحِرٌ	أَوْ	مَجْنُونٌ﴿٥٢﴾
څوک رسول	مګر	هغوئ اووئيل	جادوګر دے	يا	ليونے دے

أَتَوَاصَوْاْ	بِهِۦۚ	بَلْ	هُمْ	قَوْمٌ	طَاغُونَ﴿٥٣﴾
آيا هغوئ يو بل ته وصيت اوکړو	سره د دے	بلکه	هغوئ	خلق دے	سرکشه

فَتَوَلَّ	عَنْهُمْ	فَمَآ	أَنتَ	بِمَلُومٍ﴿٥٤﴾
پس مخ اوګرځوه	د هغوئ نه	پس نه يئ	تاسو	ملامته

وَذَكِّرۡ	فَإِنَّ	ٱلذِّكۡرَىٰ	تَنفَعُ	ٱلۡمُؤۡمِنِينَ﴿٥٥﴾
او نصیحت اوکړئ	پس بے شکه	نصیحت	هغه فائده ورکوی	مومنانو له

وَمَا	خَلَقۡتُ	ٱلۡجِنَّ	وَٱلۡإِنسَ	إِلَّا	لِيَعۡبُدُونِ﴿٥٦﴾
او نه دی	پیدا کړی ما	جنات	او انسانان	مګر	دپاره د دے چه هغوئ څما عبادت کوی

مَآ	أُرِيدُ	مِنۡهُم	مِّن رِّزۡقٍ	وَمَآ	أُرِيدُ	أَن	يُطۡعِمُونِ﴿٥٧﴾
نه	څه غوارم	د هغوئ نه	څه رزق	او نه	څه غوارم	چه	هغوئ اوخوری په ما

إِنَّ	ٱللَّهَ	هُوَ	ٱلرَّزَّاقُ	ذُو ٱلۡقُوَّةِ	ٱلۡمَتِينُ﴿٥٨﴾
بے شکه	الله تعالی	هم هغه دے	ښه رزق ورکولو والا	قوت والا	بے انتها مضبوط

فَإِنَّ	لِلَّذِينَ	ظَلَمُواْ	ذَنُوبًا	مِّثۡلَ
نو بے شکه	د هغوئ دپاره چا چه	ظلم اوکړو	حصّه ده	پشان

ذَنُوبِ	أَصۡحَٰبِهِمۡ	فَلَا	يَسۡتَعۡجِلُونِ﴿٥٩﴾
د حصّے	د هغوئ د ملګرو	پس نه دِ	هغوئ ذر غواړی څما نه

فَوَيۡلٌ	لِّلَّذِينَ	كَفَرُواْ
پس هلاکت دے	د هغوئ دپاره چا چه	کفر اوکړو

مِن يَوۡمِهِمُ	ٱلَّذِی	يُوعَدُونَ﴿٦٠﴾
د هغوئ د ډے ورځ نه	د څه چه	هغوئ له وعده ورکړے شوی ده

ArRahmah